

An-nun uu-si es-su

Un-na o-li huo-nol-la tuu-lel-la.

Se joh-tui sii-tä, et-tä hän o-li sa-no-nut pa-has-ti

sis-kolleen An-nul-le aa-mul-la ja nyt hän-tä har-mit-ti a-si-a.

An-nu o-li saa-nut uu-den es-sun-sa val-miik-si ja Un-na ei.

An-nu o-li i-loin-nut o-mas-ta es-sus-taan.

Un-na o-li hauk-ku-nut si-tä ru-mak-si, vaik-ka ei ol-lut si-tä tar-koit-ta-nut.

Un-na o-li vain har-mis-saan sii-tä, et-tä ei ol-lut saa-nut o-maan-sa val-miik-si.

Nyt Un-na miet-ti, mi-ten pyy-täi-si sis-kol-taan an-teek-si.

Hän päät-ti piir-tää An-nul-le ku-van.

Mik-si Un-na o-li huo-nol-la tuu-lel-la?

Mis-tä An-nu o-li i-loi-nen?

Mi-ten Un-na pyy-si an-teek-si?

